

'Als je er iets van zegt discrimineer je'

NRC HANDELSBLAD
24-06-09

KUNST, Blz. 9

Schrijver Arnon Grunberg verblijft in de Utrechtse wijk Leidsche Rijn. Deel 8 in een serie.

Soms heb ik het gevoel dat ik op die Hofmeester lijk uit Jouw roman *Fitz*", zegt Jan, vader van drie kinderen. "Ik heb helemaal geen ambities."

Ik vraag me af of ik me zorgen moet maken. Jans vrouw Froukje komt naar beneden. "Daantje vraag of je nog even boven komt om voor te lezen", zegt ze. Daantje is zes, de jongste. Ze zit in een donkerroze onderbroek op haar bed.

Ik moet voorlezen uit *Saskia en Jeroen in de Lent* van Jaap ter Haar. Terwijl ik voorlees wrijft Daantje met beide handen over haar buik en borsten.

Ik voel me een beetje onbehaaglijk en ik ga op het uiterste randje van het bed zitten. Voor je het weet eindig je in een politiecel.

Zelf slaap ik in een roze bed in de kamer van de oudste dochter Mijke. De kamer hangt vol met posters van de serie *Het Huis Anubis*. Een serie waarvan ik nog nooit had gehoord maar Jan en Froukje vertellen. "Het Huis Anubis is heilig voor de kinderen, we moeten het eten eromheen plannen."

Het is bijna tien uur en Jan zegt: "Als de kinderen naar bed zijn, ko-

men de chips op tafel."

En inderdaad, de chips komen op tafel. "We hebben met de buurt

nen, de Koolwijeshof, maar het enthousiasme is ons een beetje vergaan", zegt Jan. Ik neem wat chips.

"Ze verstoppen de wc's met wullen en als je er iets van zegt discrimineer je. Of ze slingeren een komijn net zolang rond tot het beest dood is."

"Een komijn rondslingeren tot het beest dood is, is iets voor de psychiater", verklaar ik met een mond vol chips.

"We hebben niet altijd overlast", zegt Froukje.

Ze heeft kunstgeschiedenis gesnudeerd maar ze werkt nu voor een instelling die de kwaliteit van de zorg moet verbeteren.

Het gezin leest *de Volkskrant*.

"De Koolwijeshof is een andere wereld", zegt Jan.

In de Koolwijeshof zijn de kinderen van de kinderen niet veilig. Zoveel begrijp ik. En ik heb bevoorliefd wat konijnen, cavia's, hamsters en goudvissen in Leidsche Rijn gezien.

Als de chips op zijn, gaan we naar bed.

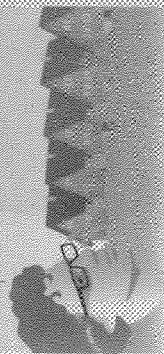
De volgende ochtend word ik afgeleverd bij mijn volgend gastgezin.

Amanda, een jonge moeder, doet open.

Ik ben eigenlijk net een escort-boy. Alleen blijf ik langer dan een uur, ik kom een nachte slapen.

(wordt vervolgd)

Met Grunberg in de vinexwijk

een voetbaltoernooi georganiseerd voor de wijk, hiernaast waar veel Turken en Marokkanen wo-